

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לרפואת אבלין בת גורג'יה
לרפואת שלמה בן מרים הי"ו

אל תתבלבל

"ויהי כהיום הזה ויבוא הביתה לעשות מלאכתו"
אומרת הגמרא: רב ושמואל, חד אמר לעשות מלאכתו ממש, וחד
אמר לעשות צרכיו נכנס...
א"ר יוחנן מלמד ששניהם לדבר עבירה נתכוונו...
יוסף הצדיק כבר כמעט שחטא עם אשת פוטיפר...
ולמה הוא נעצר?

נראית לו דמות דיוקנו של אביו.

כל מי שנוסע בכבישים יודע שיש צומת דרכים...

היום הנהגים לא טורחים להסתכל על השלטים כי יש להם ווייז...

אבל אם הווייז לא עובד הנהג צריך להסתכל על השלטים כדי

לדעת לאיזה כיוון לנסוע ועל איזה מחלף לעלות.

אבל מי שזוכר את הכבישים של פעם, זוכר שפעם כשנהג היה מגיע

לצומת, היה שם עמוד עם שלטים בכיוונים שונים, וכל שלט

מצביע על עיר אחרת...

כביש 1 לירושלים...

כביש 47 לאום אל פחם...

כביש 60 לעזה...

כביש 85 לקבר רחל...

כל הנהגים היו משתמשים בשלטים הללו, וזה היה מכוון את כולם

ליעדם...

ויהי היום, היה גשם חזק מאוד, והעמוד של הפרשת דרכים נפל על

הרצפה, ומחמת הגשמים, הבוץ וכל הסחף, העמוד נתכסה ונקבר

מתחת לאדמה...

עוברים כמה שבועות ויהודי מגיע לצומת דרכים...

לאיפה נוסעים?

הוא רוצה להגיע לכותל המערבי, והוא מפחד לנסוע בטעות לעזה

או לאום אל פחם... הוא לא זוכר את הדרכים, מה עושים?

הוא לא התיימש, הוא התחיל לחפור באדמה, עד שלפתע הוא מצא

את העמוד בתוך האדמה... נפלא ביותר!

רק מה, הוא מגלה שעל העמוד יש 8 שלטים לכיוונים שונים...

איך הוא ידע איך להציב את העמוד!?

הוא עוד יכול לגרום לכך שכל היהודים שרוצים להגיע לקבר רחל

יגיעו לרמאללה!

יהודי, אתה יודע מאיפה באת? תציב את העמוד עם הכיוון שממנו

הגעת, וממילא תוכל כבר לדעת את שאר הכיוונים!!!

יוסף הצדיק מגיע לצומת דרכים מורכבת מאוד... והוא כמעט

שמתבלבל ופונה לעזה!!!

באה אליו דמות דיוקנו של אביו... יוסף! אתה יודע מאיפה באת?

אתה באת מהבית של יעקב אבינו... הכיוון שלך ברור, אל תתבלבל!

לפעמים יהודי שנמצא בצומת דרכים עומד מבלבל...

תיזכר בדמויות של אבא שלך, של אמא שלך, של סבא שלך...

נראה לך מתאים לך הכיוון שאתה הולך לפנות אליו? אל תתבלבל!

צור עולמים

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו"

אומר רש"י: צדיקים מבקשים לישב בשלוה, אמר הקב"ה לא

דיין לצדיקים מה שמתקן להם לעולם הבא, אלא שמבקשים

לישב בשלוה בעולם הזה?

שני סיפורים:

גביר גדול רץ לביית הלוי בערב שבת לפני הצופר, הראש שלו

טרוד בחשבונות מורכבים, והוא כוסס ציפורניים מרוב לחץ..

היבית הלוי כבר לבוש בבגדי שבת, הוא מפזם לעצמו בניגון

את שיר השירים מתוך קלף, הפנים שלו זוהרות מאושר

ועינוג...

הסלון מלא בנכדים, כל נכד מחזיק פקליה ביד...

הגביר נכנס, והרב עוזר לו עם החשבון המורכב שלו...

בסוף הוא אומר לו: ר' זלמן תראה מה הולך פה, אני לא

משקיע בעולם הזה בכלל... ותראה מה יש לי!

רק תנסה לדמיין מה מחכה לי בעולם הבא, שאני כל החיים

שלי, יום יום מתאמץ ומזיע להשקיע בו... גוועלדיק!

אתה ר' זלמן, משקיע כל כך הרבה בעולם הזה שלך, ותראה

איך אתה נראה... דקה לפני שבת וטיפת מנוחה אין לך...!

אז בעולם הבא שאתה בקושי משקיע בו...

ה' ישמור מה מחכה לך שם...

סיפור שני: שבת בבוקר, האבא מאושפז בבילינסון...

היו שהגיעו לבקר בליל שבת, וחלקם הגיעו בשבת בצהריים,

חוץ מבני הבית שהיו כל השבת עם האבא... שרו שם והיה

קצת שמח! בחדר ששכב האבא, מיטה אחת לידו, שכב אחד

מגדולי מנהיגי המדינה... איגרווייסע קנאקר!

כל השבת הוא מסיט מעט את הוילון, הילדים מתנצלים,

אולי הם מפריעים לו... אבל הוא משיב שהם לא מפריעים...

סוגר ופותח...

עם דמדומי החמה, הוא פותח את הוילון בגדול, פונה אל

האבא ואומר לו: "אומרים שיש לכם עולם הבא... אם זה

נכון או לא, אני לא יודע. אבל כבוד הרב, מה שבטוח – עולם

הזה יש לכם!

ואז הוא פתח את לבו וסיפר: "עברתי ניתוח מורכב לפני

שלושה שבועות, יש לי בן יחיד שגר בשיקגו. אחת לשבוע אני

מקבל ממנו טלפון...", ופלט איזו קללה...

ואת מה שהוא דיבר על אשתו אי אפשר אפילו לכתוב כאן!

שהצדיקים יבקשו עולם הזה, זה לא שייך...

אבל לבקש עולם הבא, ולקבל עולם הזה – שייך בריבוע!

הפינה הרגישה

אומר יוסף הצדיק לאשת פוטיפר: "איך אעשה הרעה הגדולה הזאת, וחטאתי לאלוקים".
 פעם אחת יהודי יקר נכנס לבית הכנסת, שם את הטלית על הכתפיים שלו, והתחיל לנגן...
 "מה... מה... מה...". שעה שלימה של ניגונים...
 אחרי שעה הוא התחיל להתפלל, אבל איזו תפילה עם כל הברנד וכל הגישמאק!
 למחרת, שוב פעם היהודי נכנס לבית הכנסת, אותו הטקס. עוברים כמה ימים והסיפור חוזר על עצמו כל יום. אמרו לו: תספר לנו מה הסוד שלך, מה אתה עושה בזמן הזה? ספר!
 אמר להם היהודי: אני אספר לכם סיפור מתוק. היה פעם מלך שיצא לצוד ציד בשדה. הוא תפס יחד עם השרים שלו איזה צבי משובח, חתכו אותו לחתיכות, ורוצים עכשיו לעשות על האש! הכינו את הכל, מנגל פחמים, שיפודים... אבל אז הם גילו שהם שכחו להביא גפרורים. אמר אחד השרים למלך: יש פה במרחק שעה נסיעה אדם בודד, בוא נלך ונבקש ממנו... המלך שם את הכתר על הראש והלכו לבקש אש. פתח להם אותו אדם, וסירב לתת להם אש... "אני לא מכיר אתכם – לכו מפה!"
 אמר לו המלך: אם תתן לי שני גפרורים, אני אתן לך להיכנס לאוצרות שלי – קח מה שתרצה. אבל זה לא עזר. אז המלך פנה אליו ואמר לו: מי אתה? חתיכת עפר... אני המלך של כל המדינה... אמר להם היהודי: יש ארבע פסוקי "מה".
 "מה ה' אלוהיך שואל מעמך, כי אם ליראה", הקב"ה מבקש ממך רק שני גפרורים... וכנגד זה "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" – אוצרות!!! נו, ואיך מגיעים ליראת שמיים?
 "מה אנוש כי תזכרנו" – אדם הוא עפר.
 "מה אדיר שמך בכל הארץ" – ה' מלך העולם!
 אומר יוסף לאשת פוטיפר: תביני, כל השתדלנות שלך בעניין לא תעזור... יש לי יראת שמיים!

צדיקים

רבנו יצחק בראשי זצוק"ל

בגיל צעיר הרב ע"ה נכנס לשיבת "פורת יוסף", בישיבה בלט מאוד בכישרונו הגדול וחריפותו בש"ס ומפרשיו, והוסמך לרבנות ע"י הראש"ל הרב בן ציון מאיר חי עוזיאל זצ"ל.
 בהקשר לזה ישנו סיפור מעניין, וכך סיפר מרן הראש"ל הרב מרדכי אליהו זיע"א: היינו פעם בשכונת זיכרון יוסף, באו משם שלושה בחורים ללמוד בישיבת פורת יוסף. הרב יהודה צדקה שמח על זה שמוצא שלל רב. אחד עליו השלום היה הרב יצחק בראשי, ושיבדלו לחיים טובים רבי בנימין בראשי ורבי יצחק עמד. אחרי שבועיים הפסיקו לבוא, לא באים. אומר הרב צדקה: איפה הם!! הזדמנות!! לא באים!! שלחו להורים שלהם – לא עונים. שלחו למשפחה שלהם – לא עונים. הלך מורנו ורבנו ועטרת ראשנו רבי יהודה צדקה ע"ה, בכבודו ובעצמו, לבית של ההורים, דיבר איתם, אמר: "אבא! יש לך בן יקר!!". אמר לו: "לא, הוא צריך לעבוד אתי לפרנסת הבית, הוא צריך לעבוד ולעזור לי, מה יצא אם יהיה "חכם" - מה יצא מזה!!". אמר לו: "יצא חכם, ידרוש, וכולם יגידו זה הבן שלך דורש, כמה תענוג יהיה לך כשתשמע אותו שהוא דורש, תשמע אותו כשהוא מתפלל, תשמע אותו כשהוא חזן, תהנה! יהיה לך הנאה בעולם הזה ובעולם הבא". אמר לו: "אבל פרנסה הוא צריך". אמר לו: עכשיו שהוא עובד אצלך, כמה הוא מרוויח!!". אמר לו: "הוא מרוויח לירה לחודש". אמר הרב צדקה לאבא: "פלגא עלי ופלגא עלך, אני אתן לו חצי לירה כל חודש, ואתה תתן לו חצי לירה כל חודש, הנה יהיה לו לירה". אמר לו האבא: "ואולי אתה לא תיתן!!". אמר לו: "אם אני לא אתן גם אתה לא תיתן, תוציא אותו. מה יותר טוב מזה!!!"
 לקח את הילדים האלה, וישב ודאג להם חודש חודש כל אחד חצי לירה! בסופו של דבר נהיו רבנים חשובים, נהיו חזנים גדולים, נהיו מורים טובים, ועשו מהפכה בכל "זכרון יוסף". ואם יש היום תורה שם, זה בזכותו של הרב צדקה, ובזכות הרב יצחק בראשי וחבריו.
 לאחר הסמכתו לרבנות בשנת תש"ז מונה לרב היישוב ושוחט של היישוב 'כפר אוריה'. בעקבות המלחמה עבר לכהן כרב שכונת 'מחנה יעקב' בנתניה, ולאחר מכן כיהן כרב ק"ק בראשי בירושלים ובמשך שנים רבות הפיץ תורה והלכה ביישובי פרוזדור ירושלים. בקיאותו בתנ"ך הייתה לשם דבר בארץ ובעולם. לימד וחינך את יוצאי עדתו ביד רמה, וזכה להקים עם חבריו כולל אברכים אשר היה מגדלור בשכונה, משם יצאו רבנים ודיינים חשובים.
 פעם אמר הרב מרדכי אליהו לבתו של הרב ע"ה, למה קוראים אותו חכם יצחק ולא הרב יצחק, תשובה לא היה לה, אמר לה הרב אני אומר לך: מי שקוראים לו "חכם" גם בשמים מחשיבים אותו.

בס"ד
 'דעת זקנים' הינו יקב בוטיק המייצר יין ברמה הגבוהה ביותר מענבים מובחרים ביותר מכל אזורי הסלתא שבארץ ישראל. היין מתיישן בחביות עץ אלון צרפתי משובחות, ומאופיין בטעמים ארומתיים מתקתקים, גוף מלא ומאוזן וסיומת חלקה ונעימה להפליא.
ייחודיות היקב היא שהיין נעשה בו בקדושה כמפורש בזוהר הקדוש (שמיני מ.) - שכל השפע הנמשך לאדם ולעולם תלוי באופן עשיית היין.

אז איך אנחנו מכינים יין בקדושה?

קודם כל היין נעשה רק ע"י אברכים יר"ש | כל האברכים טובלים במקוה טהרה לפני העבודה ביקב | אף אדם לא נכנס ליקב מלבד העובדים בו | היין נעשה לשם מצוות קידוש, הבדלה, עונג שבת ויו"ט, ארבע כוסות, פורים, ברית מילה, חופה וקידושין כמבואר בהקדמת הגר"א לתיקוני הזוהר | גוי לא ראה את היין כחומרת השליה הקדוש והבן איש חי | מעשר ראשון חולק ללויים בפועל | לא מבושל | בקבוק חדש | ללא חשש חילול שבת | ברכתו 'הגפן' אף לדעת הרמב"ם.

כי הקדושה עושה את שלה, מספיק רק לטעום כדי להבין...
להזמנות: 0527-692603

בס"ד

דעת זקנים

רוצה לענג את השבת בין הכי מהודר שיש?

רוצה להפתיע את כולם ב'שבע ברכות'?

בהשגחת הבר"ן
 הר"ר יוסף חיים
 הי"ד

העלון טעון גבייה